

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน 2) ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 3) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ และ 4) แนวทางในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของผู้เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงใหม่

รูปแบบการวิจัย ประกอบด้วยงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยสอบถามกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ด้วยแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 400 คน และงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research) โดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้เกี่ยวข้อง อาทิ ตัวนักท่องเที่ยว องค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัด แม่ค้าหรือผู้ประกอบกิจการในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่อุทยานของแหล่งท่องเที่ยวในการปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ยั่งยืน ด้วยแบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติ t-test (Independent Sample t-test) และ F-test (One way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี อภิญญาสถานภาพโสด จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด ส่วนใหญ่จะมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งแรก

มักจะรับรู้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนจากโทรทัศน์ สื่อบุคคลจากบุคคลใกล้ชิด และสื่อมวลชนจากอินเทอร์เน็ต มีการรับรู้ข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน มีความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการสื่อความหมายธรรมชาติ ด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านความเต็มใจในการจ่ายค่าธรรมเนียมและ/หรือค่าลินค้าและบริการ และไม่พึงพอใจในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า 1) นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การรับรู้ข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน และ 2) นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนแตกต่างกัน นอกจากนี้ แนวทางในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของผู้เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงใหม่อย่างเง่งด่วน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) มาตรการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบยั่งยืนผ่านสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม 2) มาตรการจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของสถานที่ท่องเที่ยวให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และ 3) มาตรการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวทุกวัยตั้งแต่วัยรุ่น วัยทำงาน จนถึงวัยสูงอายุ

The research of tourists' satisfaction towards ecotourism activities for sustainable tourism development in Chiangmai province was aimed at studying 1) satisfaction towards ecotourism activities for sustainable tourism development 2) knowledge of ecotourism for sustainable tourism development 3) a comparison of satisfaction towards ecotourism activities for sustainable tourism development, categorized by personal factors and tourists' knowledge of ecotourism in Chiangmai province and 4) associates' guidelines on developing ecotourism activities for sustainable tourism development in Chiangmai province.

This research is a quantitative research. The instruments used were questionnaires for collecting data from 400 tourists in Chiangmai province. Qualitative methodology was also used in the form of interviews, collecting data from a group of associates, such as tourists, Tambol Administrative Organization, merchants or shopkeepers around the tourism sites and the National Park officers. The statistical was done on program with percentage, mean, standard deviation, t-test (independent sample t-test) and F-test One Way ANOVA).

The research finding indicates that most of the tourists in the sample group in Chiangmai province were female, aged 31-40 years old, single and graduated Bachelor's degree. They mostly earned Baht 10,001-20,000 per month and came from

another province. Most of them experienced ecotourism in Chiangmai province for the first time and usually had information about it via television, from people close to them, the internet. The sample group had information and knowledge of ecotourism at high level. They were satisfied with ecotourism activities for sustainable tourism development in nature providing, knowledge of ecotourism, willing to pay fees and/or goods and service charges and they were unsatisfied with facilities in ecotourism places.

The result of the hypotheses tests at the statistical significance of 0.05 showed that 1) the tourists with different sex, age, status, salary, experience of ecotourism, information about ecotourism and knowledge of ecotourism caused no difference in satisfaction towards ecotourism activities for sustainable tourism development 2) the tourists coming from different hometowns caused different satisfaction towards ecotourism activities for sustainable tourism development.

Moreover, the associates' guidelines on developing ecotourism activities for sustainable tourism development urgently in Chiangmai province were 1) the strategy of exposing the knowledge of ecotourism for sustainable tourism development via people, media and activities 2) the strategy of providing facilities in ecotourism places for tourists' needs and 3) the strategy of promoting ecotourism activities suitable to variously different groups of tourists; teenagers, workers and elderly.